

Tadeusz Kaletyn

Wrocław - Janówek

Informator Archeologiczny : badania 3, 143-144

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WORYTŹ, pow. Olsztyn
Stanowisko 2

Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN

Badania prowadził dr Jan Dąbrowski. Pierwszy
sezon badań. Cmentarzysko kultury Łużyckiej
z późnej epoki brązu i wczesnej epoki żelaza.

Badania sondażowe miały na celu zweryfikowanie znanych z
literatury obiektów na terenie wsi. Na wzgórzu na południowy
zachód od wsi przekopano 25 m² odkrywając dwa wyposażone w ce-
ramikę ciałopalne groby kultury Łużyckiej oraz jeden zniszczo-
ny obiekt tejże kultury. Ponadto odkryto grób z III-IV wieku
n.e., zawierający fibulę z podwiniętą nóżką, 40 paciorków i
osłobne blaszki brązowe. Znalezione powierzchnie sugerują
istnienie na tym terenie także osady kultury Łużyckiej.

WROCLAW-JANOWEK

Konserwator Zabytków Archeolo-
gicznych we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn. Finansował
Konservator Zabytków m. Wrocławia. Cmentarzysko
kultury Łużyckiej z okresu halstackiego.

W listopadzie 1969 roku podczas inspekcjonowania gromads-
kiego wybierzyska kruszywa położonego w kierunku północnym od
zabudowań PGR odkryto w profilu piaskowni grób ciałopalny. Pod-
jęte prace interwencyjne pozwoliły na odkrycie 2 grobów ciało-
palnych kultury Łużyckiej poważnie zniszczonych. Zalegały one

na głębokości 0,39 m.

Grób nr 1 zawierał dwa naczyńia.

Grób nr 2 obejmował 3 naczyńia. W pobliżu popielnicy leżała brązowa sapinka łukowata, saliczana do odmiany osóżeńkowatych. Jest to zapewne import pochodzenia włoskiego. W dotychczasowej polskiej literaturze przedmiotu jest wymieniona tylko jedna sapinka tej odmiany odkryta w Nietrzanowie, pow. średzki i datowana na okres halstański D.

WROCLAW-KSIĘŻE

patrz epoka brązu

WROCLAW-OPORÓW

patrz wczesne średnicwiecze